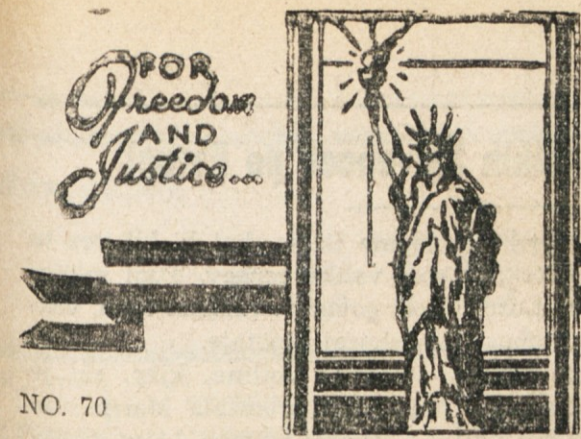

NO. 70

AMERIŠKA DOMOVINA

France Gorse
665 Woodward
Brooklyn, N.Y. 11227

5-25-9 AMERICAN IN SPIRIT
EN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, APRIL 9, 1969

STEV. LXVII — VOL. LXVII

Sovjetski pritisk v ČSR kaže poslošno uspehe

Vodniki ČSR so morali pod pritiskom ZSSR znova za-
tegniti vaje, posebno časopisju, radiu in televiziji.

PRAGA, ČSR. — Ko se pred prazniki začeli prihajati ruski maršali in generali v Prago, je javnost takoj opazila, da jih ni-
so hodili pozdravljati nobeni novi kvizlingi. Ko se je takoj za tem zvedelo, da bi Kremelj pošlal na Češkoslovaško še novih 45.000 vojakov, so se hitro začele širiti govorice, da Moskva pripravlja na Češkoslovaškem vojaški režim, ker za novo civilno vlado ne more dobiti dosti uglednih in sposobnih čeških rde-
čih kvizlingov. Ta vest se je o-
prla še na poročilo iz Bratisla-
ve, da so namreč slovaški komu-
nisti začeli bolj vneto podpirati
odpor praških naprednih tovari-
šev. To bi pomenilo, da so se v
Bratislavi začeli bati za usodo
sedanjega režima v Pragi. Ako
bi mu sledil, recimo, vojaški ali
civilni reakcionarni, bi radi te-
ga čisto gotovo trpela tudi slo-
vaška republika s češkoslovaško
federalizacijo vred.

Da Moskva že lahko gleda na
določene uspehe v boju proti
Dubčkovemu režimu, se ne da
zanikati. Vpoštevati je treba le
slednja dejstva:

Tako težko pričakovani kon-
gres Komunistične partije ČSR
greš Komunistične partije ČSR
še ni sklican in najbrže ne bo
tako hitro. Cenzura je zmeraj o-
strelja v časopisju, na radiju in
televiziji. Vsi načrti za reha-
bilitacijo žrtv Novotnyjevega
režima so odloženi. Češki delavci
tudi ne morejo računati, da bodo
kmalu dobili dela v s v e k e s v e t e .
Končno se v gospodarstvu vse
obrača na slabše. Vlada ima že
pripravljen predlog za zvišanje
cen, noče ga pa uzakoniti, ker
bi javnost lahko dobila vtis, da
so bile nove višje cene objavljene
na pritisk Moskve, da so po-
trošniki vsaj po tej poti kazno-
vani za zadnje izgrede proti o-
kupacijskim četam.

Najhujše je dejstvo, da narod
postaja apatičen in da je prepad
med javnostjo in Dubčkovim re-
žimom zmeraj globlji.

Ruski maršali torej še niso
mogli ustoličiti nov vojaški re-
žim, upajo pa, da ga bodo, ko se
prihodnjič vrnejo v Prago.

Nigerijski pritisk v Biafro se nadaljuje

Lagos, Nig. — Zvezno voja-
ško poveljstvo trdi, da pritiskajo
enote prve pehotne divizije dalje
proti središču Biafre Umuahia
in so se temu približale že na
daljavo topovskega streljanja.

Poročilo biafranske vlade kon-
cem tedna je trdilo, da so bia-
franske sile potisnile zvezne če-
te nazaj in jim iztrgale pretekli
petek zavzeto železniško križišče
Uzuakoli, ki je od glavnega me-
sta Biafre oddaljeno le 8 milj.

Priporočajte A.D. tem,
ki jo še nimajo!

Vremenski
prerok
pravi:

Postopna pooblačitve, toplo z
verjetnostjo dežja. Najvišja
temperatura do 75.

Novi grobovi

Mrs. Frances Valetich
V ponedeljek je nenadno
umrla 82 let stara Frances Vale-
tich s 15331 Glencoe Rd., žena
Martina, mati Sylvestra, Mar-
tina Vale, Frances O'Konski in
Josephine Glavic, rojena v Slo-
veniji, od koder je prišla še pred
prvo svetovno vojno. Pokojna je
bila članica SZZ št. 10 in Collin-
wood Hive T.M. Pogreb bo iz
Zeletovega pogrebn. zavoda na E.
152 St. jutri, v četrtek, ob osmih,
v cerkev Marijinega Vrhovzve-
tja ob devetih, nato na All Souls
pokopališče.

John R. Apanites

V ponedeljek zvečer je bil
ustreljen clevelandski policaj 26
let stari John R. Apanites, rojen
v Clevelandu, ki je graduiral na
Collinwood High l. 1960 in na
John Carroll univerzi l. 1964.
Služil je v marinskem zboru,
bil pri policiji East Clevelanda,
pri FBI in nato zopet pri poli-
ciji v Clevelandu. Zapustil je
ženo Jacqueline, roj. Haytas,
otroka Johna M. in Barbaro A.,
starše Johna, policijskega poro-
čnika, in Anno, roj. Kovacevic,
sestro Carole Jenovic in druge
sorodnike. Pogreb bo iz Zeleto-
vega pogrebnega zavoda na E.
152 St. v četrtek ob 8.45, v cer-
kev sv. Jeroma ob 9.30, nato na
All Souls pokopališče.

Oreste Fortunato

Včeraj je umrl v Euclid Ge-
neral bolnišnici 78 let stari
Oreste Fortunato s Fairway
Blvd. v Willowicku, rojen v Ita-
liji, od koder je prišel v ZDA v
starosti 14 let, do svoje upoko-
jitve zaposlen pri Fisher Body
Co., moč Lucille, roj. Calabrese,
oče Mrs. Joseph DeMarco, Mrs.
Jeanne Matthews, Mrs. Robert
Swaney in Mrs. Walter Fedyk,
6-krat stari oče, 3-krat praoče,
brat Josephine DiLaura in pok.
Edwarda. Pogreb bo iz Grdino-
vega pogrebn. zavoda na Lake
Shore Blvd. v petek ob desetih
dopolndne na Lake View pokop-
ališče.

Paprika iz Louisiane

NEW ORLEANS, La. — Do
druge svetovne vojne so ZDA u-
važale letno za nekako 10 milio-
nov dolarjev paprike. Nato so jo
začeli gojiti s precejšnjim us-
pehom doma v južni Louisiani.

Kako je to mogoče?

Policija v Clevelandu se spra-
šuje, kako je mogoče, da je
sodnik pustil na svobodo
pod varščino pri dejanju
ujetega roparja.

CLEVELAND, O. — Preiska-
va umora detektiva Johna Apa-
nitesa v ponedeljek zvečer v
trgovini Petrie v mestu na Euclid
Avenue je dognala, da je bil
ta zločin možen le zato, ker je
sodnik osumljenca, ki je bil pri-
jet 10. marca letos pri ropu v
Krogerjevi trgovini na 4167 E.
131 St., izpustil pod varščino
\$2000. To kljub temu, da je ro-
par pri svojem begu tedaj vlek-
s seboj kot ščit pred policijo u-
pravnika v omenjeni trgovini.
Imenovani ropar je bil že preje
prijet od policije 32-krat! Sod-
nik ga je kljub temu spustil na
svobodo!

Osumljenega morilca Josepha
McDonalda je prijel policaj Mc-
Namara v trgovini Petrie, ko je
hotel odnesti od tam \$18 vredni
jopič. Njega in njegovo sprem-
ljevalko je McNamara, ki je bil
v trgovini zaposlen kot čuvaj,
peljal v pritličje, kjer ga je čakal
detektiv J. Apanites, ki je v
prosti uri čuval pritličje v
trgovini pred tatovi in roparji.
Ko je pri prihodu v pritličje Mc-
Namara hotel McDonalda vkle-
niti, je ta McNamari vzel iz roke
revolver in ponovno streljal
nanj, nato je oddal še vrsto stre-
lov v Apanitesa, ki je obležal
mrtev.

Ranjeni McDonald je zbežal,
pa so ga sledili in ga je nanj
opozorjeni policaj prijel v avto-
busu, kamor se je zatekel. Sedaj
imajo njega in njegovo sprem-
ljevalko, ki je bila tudi ranjena,
pod stražo.

Preiskava bo skušala dognati vzrok nesreče na reki Mississippi

NEW ORLEANS, La. — Po-
sebna komisija bo začela danes
preiskavo okoliščin in vzrokov
potopitve formozanske tovarne
ladje "Union Faith" v strugi re-
ke Mississippi ponoči preteklo
nedeljo. Tovarna ladja je nema-
ra zvela v nek vlačilec olja in
se vznela. Od celotne posadke 51
mož se jih je rešilo 26, 25 pa jih
pogrešajo.

Spor s Perujem vzorec za spore z Latinsko Ameriko

CLEVELAND, O. — Pri
sporu z Peruvansko republiko
moramo razločevati štiri vpra-
šanja:

1. Peruvanska vlada hoče
nacionalizirati rafinerijo ame-
riškega podjetja Mednarodne
petrolejske družbe, torej ne
podjetja kot takega. Podjetje
ima namreč poleg rafinerije
nafta še drugo premoženje.
Peruvanska vlada je nacio-
nalizacijo formalno že izved-
la. Odredila je celo vrednost
rafinerije z zneskom \$71 milio-
nov, ki ga je deponirala pri
državni banki v Limi. Ček je
pa takoj zasegla ista vlada kot
delno kritje za zahteve, naj
podjetje plača utajene davke
v znesku \$690 milijonov. Pod-
jetje seveda ugovarja vladne-
mu postopku in tudi vladnim
cenitvam in zahtevam.

2. Peruvanska vlada trdi, da
je podjetje od l. 1924 dalje u-
tajilo vsega skupaj \$690 milio-
nov davkov. Podjetje trdi,
da to ni res. Kdo naj o tem
odloča? Menda je bil dosežen
sporazum, da to storijo peru-
vanske sodne oblasti. Spor je

torej usmerjen na pravo pot.
Koliko ima prav peruvanska
vlada in koliko ameriško pod-
jetje, bo skušala dognati pre-
iskava.

Naj preiskava dožene, kar
hoče, držalo bo najbrže, da
obe strani pretiravata in da se
bosta odločili za kompromis.
Da je podjetje skušalo utajiti
davke, ni sicer lepo, toda v
Latinski Ameriki je to v na-
vadi. Če petrolejska podjetja
pri nas doma ne plačujejo včas-
nih nobenih davkov, o čemur
piše te dni naše časopise, za-
kaj naj bi jih plačevalo točno
po zakonskih predpisih v La-
tinski Ameriki? Mednarodno
petrolejsko društvo ni torej
noben poseben davčni greš-
nik. Znesek "utajenih" dav-
kov nas ne sme motiti, utaje
se namreč raztezajo na dobo
45 let!

3. Amerika daje peruvanski
republiki podpore v dveh ob-
likah: najpreje v denarju, po-
dalje v bilijone dolarjev. To stanje
vprečno letno nad \$20 milij-
onov, potem pa še na ta način,
da kupuje tam dogovorjeno
količino sladkorja po ceni, ki

Umelno srce dobilo naravnega naslednika

HOUSTON, Tex. — Dr. Den-
ton A. Cooley, ki je napravil do-
slej 19 operacij presaditve člo-
veških src, več kot kdorkoli dru-
gi, je v ponedeljek, ko je vsadil
v prsa 47 let starega Haskell
Karpa iz Skokie, Ill., srce 40 let
stare vdove, ki je umrla zaradi
poškodovanja možgan, izjavil, da
je optimističen glede uspeha te
svoje zadnje operacije.

H. Karp je živel nad 60 ur z
umetnim srcem, strojem, ki je
poganjal kri po njegovem tele-
su, ko je njegovo srce odpove-
dalo in ni bilo mogoče dobiti
človeškega srca, ki bi ga nado-
mestilo. To je bil prvi primer te
vrste. Haskell Karp je v 63 urah
prestal dve operaciji srca in o-
stal pri tem živ.

Včeraj so se pri H. Karpu po-
kazali znaki pljučnice, nato so
odpovedale ledvice in H. Karp
je 35 ur potem, ko je dobil nar-
avno srce, umrl. Haskell Karp
je 89. človek, ki so mu vsadili z
uspešno operacijo tuje srce, pa
je nato umrl.

Turbo-vlak stekel na progi New York-Boston

BOSTON, Mass. — Včeraj je
prvič peljal na progi Boston-
New York novi turbo-vlak, ki ga
je zgradila po naročilu zveznega
prometnega tajništva United
Aircraft Corporation, njegov o-
brat pa je prevzela Penn Central
železniška družba.

Novi vlak je druga polovica
posebnega preskusnega vlaka na
vzhodni obali dežele med Wa-
shingtonom in Bostonom. Med
Washingtonom in New Yorkom
so pustili v promet posebni brzi
električni vlak "Metroliner" že
v januarju.

Novi turbo-vlak bo vozil en-
krat dnevno iz Bostona v New
York in nazaj. Prometno tajni-
štvo hoče z njim dognati, ali
imajo taki vlaki bodočnost in bi
lahko pripomogli k izboljša-
nu in olajšanju prometa vzdolž
vzhodne obale. Promet je tam
postal skoraj nerešljivo vpraša-
nje, pa naj bo to v zraku ali na
tleh.

Novi vlak bo predvidoma
skrajšal železniško vožnjo med
Bostonom in New Yorkom od
4 na blizu 3 ure.

RDEČI SE NISO VOLJNI KONČATI VOJSKOVANJE!

Podpredsednik Južnega Vietnama Nguyen Cao
Ky je v Parizu izjavil, da rdeči v Vietnamu še
niso pripravljeni končati vojskovanje, ker še
vedno upajo, da bo ameriško javno mnenje
prisililo ZDA k umiku iz Vietnama brez jam-
stva za ohranitev neodvisnosti Južnega Viet-
nama.

PARIZ, Fr. — Razgovori med
ZDA in Saigonom na eni strani
ter med Hanoiem in OF na dru-
gi se vlečejo iz tedna v teden,
ne da bi se pokazal kak uspeh.
Govorice o privatnih razgovorih
med obema stranema nekateri
potrjujejo, drugi jih odločno za-
nikavajo, državni tajnik W. R.
Rogers pa je dejal, da o njih
sploh ne mara nič reči. Podpre-
sednik republike Južni Vietnam
Nguyen Cao Ky je po svojem
povratku sem iz Washingtona,
kamor je šel na pogreb gen. Ei-
senhowerja, dejal, da za enkrat
rdeči ne kažejo nobene volje za
končanje vojne, ker še vedno u-
pajo, da bo ameriško javno mne-
nje prisililo vlado ZDA, da bo
umaknila svoje oborožene sile iz
Vietnama, ne da bi prej pre-
sposledela za zavarovanje neodvis-
nosti Južnega Vietnama.

Van Thieu ponuja narodno spravo

Predsednik Južnega Vietnama
Van Thieu je v načrtu, ki ga je
razložil na skupnem zasedanju
narodne skupščine, nakazal poli-
tično rešitev, ko je pristal na
vlogo pristajave Osvobodilne
fronte v političnem življenju
Južnega Vietnama. Ponudil jim
je narodno spravo, pomilostitev,
oziroma pozabitev njihovega
upora, če le odlože orožje in išče-
jo svoje cilje s političnimi sred-
stvi. Za sedaj še ne dopušča mož-
nosti, da bi bili udeleženi v vla-
di, ponuja jim le vlogo zakonite
opozicije. Odločen je organizira-
ti močno vladno stranko, ki se
bo sposobna boriti uspešno s
podporniki OF za ljudsko zaupa-
nje.

Zastopnik Osvobodilne fronte
v Parizu je k vsem tem ponud-
bam dejal, da jih je Van Thieu
predložil na pritisk Združenih
držav in da v bistvu niso nič no-
vega. Ponovil je že znane zah-

teve po "brezpogojnem" umiku
ameriških oboroženih sil iz Juž-
nega Vietnama.

Roji se nadaljujejo

SAIGON, J. Viet. — Ameriški
marini, ki čistijo gornji del Juž-
nega Vietnama, so odkrili obsež-
no rdeče taborišče sredi džungle.
Držala se ga je poljska bolnišni-
ca. Taborišče so zavzeli brez
lastnih izgub, nokončali pa so
pri tem 35 rdečih borcev.

Taborišče je komaj 20 milj ju-
gozahodno od Da Nanga v bliži-
ni meje Laosa. Marini vodijo v
tem predelu štiri obsežne opera-
cije, da bi očistili predel južno
od Demilitarizirane cone pa vse
tja do meje Laosa rdečih oporišč,
pa zaprli tudi dohod novim rde-
čim silam, ki prihajajo s severa
po Hočiminhovih poteh.

Ameriški vojaški viri trdijo,
da so rdeči zgradili veliko oskr-
bovalno središče in oporišče ko-
maj 20 milj severno od Demili-
tarizirane cone in ga dobro zava-
rovali pred napadi iz zraka. Ame-
riški vojaški vodniki bi radi
to oporišče uničili, pa je Wa-
shington njihove predloge odklo-
nil.

Rdeča spomladanska ofenziva
dalje popuša. Večina rdečih sil
naj bi se umakala s področja
Saigona in njegove okolice proti
meji Kambodže na odhiti in re-
organizacijo. Tudi drugod po
Južnem Vietnamu ni prišlo ni-
kjer do večjih spopadov. Včeraj
so rdeči streljali na 15 mest in
vladnih postojank, med drugim
tudi na sam Saigon, vendar niso
povzročili večje škode.

Vrhovno sodišče: Doma 'umazanija' dovoljena!

WASHINGTON, D.C. —
Vrhovno zvezno sodišče je od-
ločilo, da imajo Amerikanci pra-
vico v svojih domovih brati in
gledati, kar hočejo. "Država ni-
ma pravice ukazovati človeku,
ki sedi sam v svojem domu, ka-
ke knjige lahko bere ali kake fil-
me sme gledati," je zapisal so-
dnik T. Marshall v imenu vrhov-
nega sodišča ZDA.

To je soglasno razveljavilo ob-
sodbo R. E. Stanleyja iz Atlante
v državi Georgia, ki je bil obso-
jen zaradi tega, ker je imel v
predalu svoje pisalne mize "u-
mazan", polten film. Državni
zakon o "spodobnosti" v Georgi-
ji smatra za kaznivo že samo po-
sest pornografskih slik in fil-
mov, v večini drugih držav Uni-
je posest sama ni kazniva, pač
pa njihovo kazanje ali širjenje.

Odločitev vrhovnega sodišča
je omenjeni državni zakon v Ge-
orgiji razveljavila, ker država,
kot je dejal sodnik T. Marshall,
nima pravice "nadzirati moral-
nosti človeških misli". Pripom-
nil je, da bi sicer kdo utegnil
tak namen smatrati za "pleme-
nit", toda ta je kljub temu v na-
sprotju s 1. dopolnilom zvezne
ustave.

Ray hoče novo razpravo

MEMPHIS, Tenn. — James
Earl Ray, ki je bil obsojen na 99
let zapora zaradi umora dr. M.
L. Kinga, je v ponedeljek preko

Iz Clevelanda in okolice

Politične večerje—

Za mestnega župana C. Stoke-
sa je nocoj v Convention Centru
"priznalna" večerja po \$100 za
udeleženca. Udeležilo se jo bo
več znanih županov, glavni go-
vornik pa bo sen. E. Muskie,
lanski demokratiški podpredse-
dniški kandidat. Republikanci
prirejajo vrsto večerij v raznih
krajih mesta po 98 centov, na
katere vabijo vse, ki so pripra-
vljeni podpreti njihovega župan-
skega kandidata. Udeležence na
teh večerjih bosta poleg drugih
republikanskih veličin obiskala
Seth Taft in R. Perk, ki ju nava-
jajo kot najbolj verjetna župan-
ska kandidata.

Pozdravi iz Sv. dežele—

G. Jože Grdina z Addison Rd.
pošilja svojim prijateljem in
znancem pozdrave s poti po Sv.
deželi, kamor je šel na romanje
pred Cvetno nedeljo, tako da je
že Cvetno nedeljo doživel v
Jeruzalemu, nato pa hodil ves
Veliki teden po stopinjah Odr-
šenika.

Rokorbora—

Jutri v četrtek zvečer se bodo
v Areni na Euclid Avenue znova
pomerili poklicni rokborci Re-
ginald in Hartford Leve ter
Johnny Powers in Moose Cho-
lak za prvenstvo.

Zadnje vesti

PRAGA, ČSR. — Prezidij Cen-
tralnega komiteta Komunistič-
ne partije je včeraj ves dan
razpravljal in nato objavil, da
je "položaj še vedno zelo re-
sen". Sklenil je klicati na od-
govor urednike in časnikarje,
ki so objavljali članke v neso-
glasju s partijsko linijo. "Lis-
ty", tedensko glasilo časnika-
rske unije, je bil do nadalj-
njega ustavljen.

NEW YORK, N.Y. — V stano-
vanju sovjetskega poslanika J.
Malika so se včeraj zbrali na
razpravo o položaju na Sred-
njem vzhodu poslaniški ZDA,
Vel. Britanije in Francije.
Britanski zastopnik Lord Ca-
radon je po razgovoru izjavil,
da je bil dosežen napredek.
Nov sestanek je določen za
prihodnji ponedeljek.

TEL AVIV, Izrael. — Včeraj
zjutraj so palestinski gverilci
napadli z raketami iz Akabe
v Jordaniji izraelski Elath. Na
ta napad sta odgovorili iz-
raelski letali z napadom na
Akabo, pri čemer naj bi bilo
8 oseb mrtvih in 10 ranjenih.
— Tekom včerajšnjega dneva
je prišlo ponovno do obsež-
nega topovskega streljanja
med izraelskimi in egiptskimi
silami preko Sueškega pre-
kopa.

CHICAGO, Ill. — Neodvisen de-
mokrat William S. Singer, 28
let stari odvetnik, je pri več-
ršnjih posebnih volitvah za
mestni svet zmagal z 200 gla-
sovi nad uradnim strankinim
kandidatom župana R. J. Da-
leyja. Singer je dobil 11,983
glasov, njegov uradni tekmeč
pa 11,780.

svojih odvetnikov zahteval novo
razpravo pred kazenskim sodi-
ščem okraja Shelby.

J. E. Ray je 10. marca priznal
umor dr. M. L. Kinga in bil ob-
sojen na 99 let, sedaj nemara
upa, da bo pred poroto boljše od-
režal. Čas zaslišanja še ni dolo-
čen.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 70 Weds., April 9, 1969

Pakistanska kriza

Vkljub vsej sodobni tehniki obveščanja preko časopisa, radija in televizije še zmeraj ni vsaj Amerika našla prave podlage, kako bi prav cenila svetovne dogodke, ako sploh zve zanje. Ravno te dni je na primer naša javnost deloma zares, deloma za šalo na široko obravnavala mali otok Anguillo s 6,000 prebivalci, pri tem se ji pa še niti sanjalo ni, kaj vse se pripravljajo v azijski državi Pakistanu, ki ima okoli 135 milijonov prebivalcev.

To je bil vzrok, da nas je nepričakovano umik pakistanskega diktatorja Ayuba Khana močno presenetil. Tisti redki opazovalci, ki so se podrobneje zanimali za to deželo, so se pa zmeraj bali, da se tam nekaj pripravlja. Do tega sklepa jim ni bilo težko priti. Treba jim je bilo le misliti na pakistansko politično zgodovino.

Pakistan ni bil nikoli v zgodovini konsolidirano narodno področje, zato so pa preko njega šli celi ljudski valovi v dobi preseljevanja narodov. Vsi so pustili svoje sledove na pakistanski zemlji. Tako najdemo v Pakistanu sledove cele vrste narodov, ki jih je usoda gonila preko te zemlje. Pakistansko prebivalstvo je s časom postalo pravi mozaik, ki ne najde para na zemlji. Skupna vez je le muslimanska vera. Pakistancem manjkajo torej vsi elementi, ki so potrebni za rojstvo in obstoj narodov.

Niso pa Pakistanci sami odgovorni za to stanje. Odgovornost pada deloma tudi na Anglijo. Dosti dolgo je upravljala Pakistan, dobro je lahko spoznala, kaj Pakistan potrebuje, pa je skrbela le za dobro upravo in v njej vežbala tudi pakistanske domačine. Ni pa skrbela ne za njihovo kulturo ne za njihovo splošno izobrazbo ne za razvoj narodne zavesti ne za njihovo narodno gospodarstvo.

Da Pakistan l. 1947, ko je Anglija zapuščala Indijo, še ni bil zrel za samostojno narodno državo, je Anglija dobro vedela, zato je hotela napraviti iz vse Indije le eno državo. Verski fanatizem muslimanskih Pakistancov na eni strani, na drugi pa hindujskih Indijcev je to zamisel pokopal. Nastali sta dve republiki, pri čemur je Pakistan odrezal slabše.

Pakistanci so dobili svojo republiko, toda narodna zavestnost jim je bila še tuja in jim je še danes, kar je trdil tudi Ayub Khan v svoji poslovnih izjavi. Dežela je bila dalje razbita v dva dela: vzhodni in zahodni Pakistan; oba dela sta pa oddaljena drug od drugega po indijskem pasu, ki je širok 1,000 do 1,200 milj. .Oba dela sta si torej že po oddaljenosti zelo oddaljena.

Da bo odtujenost še večja, je poskrbel zahodni Pakistan, kjer se nahaja središče pakistanske javne uprave in sedež pakistanske vlade. Zahodni Pakistan je dobil pakistansko glavno mesto, pakistansko centralno vladno in je v javnem življenju hitro dosegel premoč na vseh področjih, posebno na gospodarskem. V tem pogledu je na primer razvoj v Pakistanu precej podoben razvoju v Jugoslaviji.

Zato je razumljivo, zakaj se danes ves svet sprašuje, ali ni morda kriza v Pakistanu tudi zadnja. Vse namreč kaže, da ji bo sledil razcep države na vzhodni in zahodni del. To se ne bo morda zgodilo hitro, toda razvoj se je začel gibati v tej smeri.

Usmeril ga je pa — po ironiji usode — ravno novi vojaški diktatorski režim. Novi vojaški diktator Yahya Khan je namreč že v svoji prvi izjavi povedal, da hoče varovati red in zakonitost za vsako ceno. Zato je postavil na čelo uprave same vojake, zato je tudi ukinil vse civilne pravice, kar jih je njegov prednik še pustil Pakistanu. Pa vendar bi tako izjavo moral dati, recimo, tisti general, ki ga je Yahya pooblastil za vzdrževanje reda in miru. Yahya sam bi moral dati politično izjavo, povedati bi moral, kako misli vladati, kako misli urediti odnose do vzhodnega Pakistana, kdaj misli vrniti deželi svobodo, na kakšno podlago hoče postaviti svojo gospodarsko in socialno politiko, kako se bo obnašal do opozicije itd.

O vsem tem je Yahya molčal. Zato se je treba bati, da bo samo nadaljeval politiko svojega prednika Ayuba. Tako lahko dočakamo novo diktaturo, najbrže še slabšo od prejšnje. Da bi to pakistanski delovni ljudje dolgo prenašali, morejo upati le prijatelji novega režima. Ayubova diktatura je namreč trajala ravno toliko časa, da je opozicija že našla pota in načine, kako se ji da z uspehom kljubovati; delovni ljudje in šolana mladina že vedo, kako je treba prirediti manifestacije in jih hitro preusmeriti v demonstracije in izgrede. Da trenutno vsi ubogajo nove upravne gospodarske, ni nič čudnega. Jih še ne poznajo in ne vedo, kje so najbolj občutljivi.

Precejšnjo vlogo bo pri iskanju bodočnosti za Pakistan igral tudi zunanji svet. Naša dežela se na primer ne bo vtikala v vprašanje, ali naj na pakistanskem prostoru obstaja ena ali dve državi. Simpatizirali bosta za načrt o dveh državah Indija in Kitajska, seveda iz različnih nagibov. In-

dija bi se znebila močnega sosedu in bi se brez posebnega tveganja še bolj gnala za Kašmir. Kitajski je pa na tem, da se azijski svet zdrobi na čim več malih držav. Čim več jih bo, tem lažje se bo v njih uveljavljala kitajska zunanja politika. To bo morda nagnalo Ameriko in Sovjetsko zvezo, da bosta za en sam Pakistan v sedanjem obsegu, toda na zdravi federalni podlagi.

Vse to je stvar bodočnosti. Trenutno moramo iz previdnosti računati, da se bo sedanja pakistanska kriza vlekla nekaj let, morda tudi desetletij. To ne bo nič čudnega. Saj se že vleče več kot dve desetletji, zakaj se ne bi še dalje časa?

* PRI NAS TAKO — V DRUGEM KONCU IMET'.

Pri nas v Združenih državah je — Naraščanje zločinov vseh razloterija prepovedana. Loterija je igranje in stavljanje za denar, lahko tudi za druge dobrote. Če stavec, ki stavi na gotovo številko ali številke, iste zadene, dobi, kolikor in kar je že določeno, to v vsoti ali blagu za tako srečo. Je še dolga druga vrsta srečkanj. Loterijska in druga vrsta srečkanja so dovoljena po evropskih in drugih deželah. Pravijo, da državam donajajo z obdavčevanjem lepe dohodka.

Prva leta, ko so se kolonije v Ameriki osvobodile, je bilo srečkanje dovoljeno. S srečkanjem so si pomagale razne pomožne akcije za dobrodelja in drugo. V 18. stoletju je bilo srečkanje zelo popularno v Združenih državah. Leta 1777 je Kontinentalni kongres skušal pomnožiti denar za razne namene prav z loterijskim srečkanjem.

Kmalu zatem, posebno v začetku 19. stoletja, pa so začeli zlasti v Pennsylvaniji loterijstvu nasprotovati. L. 1833 so v Penni organizirali društvo, ki je začelo na vso moč agitirati, da se loterijsko in druga taka srečkanja prekličejo in ustavijo. Vpliv za to je narastel in kmalu zatem so zakonodaje držav druga za drugo proglasile srečkanje za nepoštevno in od tedaj naprej je v naših državah loterijstvo prepovedano.

Z ene strani je ta prepoved na mestu. To je v korist nevednim "srečolovcem", katere so zlasti v tistih prvih časih ZDA skubili s srečkanji za vsakim vogalom.

Na drugi strani se pa zdi, da če bi oblasti dobro kontrolirale srečkanja, bi na nje lahko naložile mastne davke in naše uprave bi imele manj skrbi, kje in kako priti do denarja za te in one potrebe.

Ljudje (to premnogi) pa vseeno "zapucajo" denar, če ga ne pri srečkanju, ga pa drugod.

Kakor sem že preje omenil, evropske države dovoljujejo taka srečkanja. Zanimiv je v tem oziru pogled na malo državico Monaco, ki leži v podalpskem primorju v Franciji ob Sredozemskem morju. Njena glavna mesta so: La Condamine, Monte Carlo in Monaco. Ozemlje je majhno, komaj pol kvadratne milje. Vse prebivalstvo šteje okrog 22,700.

Posebnost je, da posejajo to najmanjšo deželo strastni igralci in srečolovci. Državici pa to dobro služi. Do leta 1964 so imeli tam določene davke na vse dobite pri srečkanjih in stavah v višini 25%. Od tedaj naprej pa po 40%. Plača naj, kdor dobi, njegov glas. In ker berači ne hodijo tja sreče iskati, ampak večjima kosmami in dobrorejenim bogatašim, ki ne srečujejo samo s suhim knofi, ampak s tisočaki in milijončki, to donaja mali deželici obilico mastnih dohodkov, da ni treba v deželici nobenih drugih davkov, kakor to povedo nekatera poročila.

Če bi vprašali o tem za pojasnilo kakega Ribenčana Urbana, dolárjev, ne plačajo nobenih davkov. Čudno ali resnično, taka je postava, odirati reveža, bogati pa

Za nižje davke, za življenje od dela

EUCLID O. — Dne 23. marca 1969 sem čital v clevelandskem časopisu, kako nekatere petrolejske družbe in posamezniki, ki imajo letne dohodka čez milijon dolarjev, ne plačajo nobenih davkov.

Čudno ali resnično, taka je postava, odirati reveža, bogati pa

bogate. Skrajni čas je, da opozorimo naše kongresnike in zvezne senatorje, da naj uzakonijo popust za delavce in reveže, ne samo za bogatine. Popust imamo že čez 30 let po \$600 na leto, manj kot \$11 na teden. To je zadostovalo pred 30 leti, v času depresije, ne danes! Kje so bili ves ta čas demokratije. Svoje plače so med tem časom večkrat dvignili, davke so tudi večkrat dvignili, popusta pa ne. Čas je sedaj, da se ljudje dvignejo proti pretiranim davkom.

So ljudje, ki že drugi in tretji rod žive samo od javne podpore (welfare). To moramo drugi plačati. Demokratije se vrtijo okrog teh, ki so na podpori, za glasove: namesto da bi jih poslali v tovarne na delo, jim obljubljaše še večjo pomoč. Ako bo še dalje tako, dajmo naše glasove drugi stranki, da nam olajša pretirane davke.

Upokojenci se brigajo za carine na pakete v domovino, zakaj se ne bi pobrigali za davčni popust njih sinov in hčera tukaj, ker zaradi pretiranih davkov tudi tukaj kmalu ne bodo imeli drugega kot za staro obleko. Kdo v stari domovini se bo spomnil na nje, še manj pa na carino? Amerikanci bodimo pozorni na svojo deželo ter pridno delajmo po tovarnah ali kjerkoli smo zaposleni! Držimo se dela, ne pa življenja na račun javnih podpor!

Jacob Strekal

BLIZU JE ZEMLJA

Spet je pomlad in Sava pod okna dekliška prinaša pozdrav, iščem kot nekaj znane obraze, kdo bi jih v sreči nocoj ne spoznal?

V zraku pomlad je in mačice sveže kot sanja vise nad vodo, misli moje ko pesmi piščali vriskajo in pojo.

Blizu je zemlja, blizu ljudje, ki sem jih ljubil nekoč, sveži podleski in mačice bele, mesec nad Savo smejoč.

M. Jakopič

Družabni večer

CLEVELAND, O. — Odpraznovali smo veliko noč, prvo pomladno cvetje je po vrteh. Vsi vemo, da ni več daleč čas, ko bomo vsi pričeli odhajati v naravo. Gotovo je lepše, biti zunaj kakor v zaprtem prostoru, toda srečanja po dvoranah in dvoranih so navadno iskrenejša in bližja.

Zavoljo tega je Društvo slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu izbralo soboto, 12. aprila, za svoj družabni večer. Ob večerji, pesmi, v prijetni družbi želi članom in prijateljem pokazati, da smo drug drugemu potrebni. Strašno težko je ostati slovensko živ in zelo težko je vztrajati v ideji, ki se nam zdi prava in trdna, če vsak ostaja sam v svojem svetu.

Zaprto vaze je velika napaka mnogih, zakaj iz zaprtosti izhaja zagrenjenost, nezanimanje in oddaljevanje od slovenske skupnosti. Biti skupaj v hudem in dobrem, misliti skupaj na svojo organizacijo, misliti na tiste, ki spadajo k naši skupni mizi in invalidi, daleč od nas, misliti na svoj list in nazadnje, misliti, da spadamo skupaj — vse to je vredno, da se zberemo v soboto, 12. aprila, v Baragovem domu. Živeti v slovenski skupnosti je ko, da moraš kar po sredi ceste, velika dobrota. To vedo tisti, ki so daleč od nje. Pridimo, povejmo se, razgovorimo in zavajamo se: dokler bomo bitje skupnosti še čutili, dotlej bomo živeli.

Karel Mauser

Gozdni požari so dragi SACRAMENTO, Calif. — V preteklih letih je povprečno uničil ogenj letno preko 300,000 akrov gozda. Škodo računajo letno na najmanj 4 milijone dolarjev.

Romanje ameriških Slovencev po Evropi

III. Barcelona — Lurd CLEVELAND, O. — Petek, 7. junija 1968. — Ko smo v Lurdu na postaji stopili iz avtobusa, smo bili zopet bolj negotovi. Tudi naša negotovost je bila nepotrebnost, kajti kmalu smo bili veselo presenečeni. Vstopili smo v pisarno avtobusne postaje. Takoj smo naročili taksi, da nas popelje v hotel, ki so nam ga priporočili v Barceloni.

Poleg edine uradnice, ki je s prav osornim obrazom izvrševala svoje dolžnosti, je bil v čakalnici še neki prijazen gospod z majhno brado, ki nas je z zanimanjem opazoval. Ko je slišal, da govorimo z uradnico angleško, je pristopil in vprašal: "Are you from Chicago?" Moja mama je brž pritrdila. "Ali ste Slovenci?" je nato gospod vprašal po naše. Naše začudenje se je spremenilo v veselo presežanje. Naše nepričakovano srečanje z gospodom Jakobom Vučinom (nekateri Slovenci v Clevelandu so ga spoznali, ko je bil tukaj na obisku), misijonarjem za slovenske izseljence v Nici, nas je seveda opogumilo, da smo kmalu pozabili na vse naše negotovosti in težave.

"Kje so pa ostali romarji? Ali ste samo štirje? Jaz sem jih pričakoval okoli osemdeset." Hiteli smo z odgovori. Kakor gospod Mavčec na Portugalskem, je bil tudi gospod Vučina naprošen, da bi vodil romanje na božji poti v Lurdu. Na žalost ga zopet ni nihče obvestil o spremembah v romarskem programu.

Gospod Vučina se je pripeljal v Lurd iz oddaljene Nice, da bi sprejel ameriške Slovence in vodil njih romanje. Bil je seveda zelo razočaran, ko smo se prikazali le štirje. Imel je že rezerviran hotel, v katerem je bilo na razpolago prostora za vso romarsko skupino. Bil je to Hotel Lavalliere, ki je prav blizu lurske bazilike. Ta hotel je postal nekak center za slovenske romarje.

Vsako leto prenočuje v njem toliko Slovencev, da se je gospa lastnica, Francozinja po rodu, že toliko naučila slovensko, da se v glavnem že pomeni. Med okusno večerjo smo gospodu Vučini razložili, da ostajamo v Lurdu komaj čez noč ter da moramo biti že prihodnji večer, v soboto, nazaj v Barceloni. Najda se pridružimo ostalim romarjem za nadaljnjo potovanje v Rim. Seveda se je dobri gospod zopet začudil, kajti pričakoval je, da bomo ostali tam nekaj dni. Po kratkem razgovoru smo se domenili za program prihodnjega dne.

Sobota, 8. junija 1968. — Zjutraj je nad Lurdom ležala gozta megla, ki se je ponoči privlačila nad mesto z mogočnimi Pirenejev. Lurški grad "Le Chateau fort", ki je vrh hriba nad mestom, se je komaj razločil v južni sivi. Kljub temu, da je bil čas našega obiska sredi romarske sezone, je bilo v Lurdu le malo romarjev. Neurejene razmere v Franciji so močno vplivale na romarska in turistična potovanja.

Od hotela smo imeli samo par minut hoda do mostu Pont-Vieux, ki križa reko Gave de Pau. Na drugi strani mostu se vije proti baziliki in votlini Boudard de la Grotte. Na obeh straneh te ulice so trgovine in da spadamo skupaj — vse to je vredno, da se zberemo v soboto, 12. aprila, v Baragovem domu. Živeti v slovenski skupnosti je ko, da moraš kar po sredi ceste, velika dobrota. To vedo tisti, ki so daleč od nje. Pridimo, povejmo se, razgovorimo in zavajamo se: dokler bomo bitje skupnosti še čutili, dotlej bomo živeli.

Ko prestopiš železna vrata v ograjene prostore okoli bazilike, pa prideš v drugi svet. Tukaj te objame tišina, kot bi bil ves ta kraj velika cerkev. Tudi mimoideči govore v nizkem tonu, včasih skoraj šepetaje.

Naravna votlina, kjer se je Bernardki prikazala Marija, je pod strmim hribom, ki se spušča prav do reke Gave. Včasih je reka tekla prav ob robu votline. Sedaj so strugo uredili tako, da teče toliko proč od votline, da je pred njo velik prostor, ki je ves tlakovan in kjer se ob slovesnostih zberejo pobožni tisoči. Levo od votline priteče s hriba med skalami zdravilna lurska voda. Seveda danes ne teče več kar iz skale, ampak je napeljana po ceveh, ker jo vsak romar lahko pije ali pa si napolni steklenico. Na levi strani votline je obojenih nešteto palic in drugih spominov, ki so jih tam pustili v zahvalo za ozdravljenje pohabljeni in drugi bolniki.

Med ogledom votline smo opazili nekega škofa, ki je molil pred Marijinim kipom. G. Vučina nam je pojasnil, da je to lurški škof, ki bere vsako soboto zjutraj v votlini sv. mašo. Ob začetku škofove sv. maše je prišla iz zakristije cela procesija ministrantov (okoli 20 ali 30), ki so se nato v polkrogu razvrstili okoli oltarja in asistrali pri sv. maši. Poleg ministrantov so pri sv. maši pomagali tudi posebni asistenti, ki se imenujejo "brancardier". Preko ramen nosijo neke vrste usnjate pasove, ki so na hrbtu povezani. Ti asistenti so prostovoljci, ki nudijo raznovrstno pomoč neštetim bolnikom, ki vedno v trumah prihajajo prosit za zdravje Lurško Mater Božjo. Poleg tega izvršujejo različne posle, največkrat najbolj neprijetne, pri vzdrževanju lurske božje poti.

Se preden je bila škofova maša končana, smo odšli v glavno baziliko, kjer je imel g. Vučina samo za nas slovensko sv. mašo. Po dolgih letih sem bil zopet ministrant. Takrat sem se spomnil tistih otroških let v taborišču v Spitalu, ko smo vstajali že pred šesto uro zjutraj, da smo lahko ministrirali.

Lurška bazilika je potisnjena ob strm breg, ki se dviga od reke Gave. Bazilika pravzaprav sestoji iz treh cerkev, druga vrh druge, vse so zgrajene v bizantinsko-romanskem slogu. Najnižja in tudi največja cerkev ima strop zgrajen v obliki velikanske poloble, ki je visoka okrog dvajset metrov. Ta najnižja bazilika se imenuje Rožnenska. Kakor ona v Fatimi je tudi ta zgrajena na način podoben cerkvi sv. Petra v Rimu. Na obeh straneh je stena podaljšana v kolonade, ki se kot dve veliki roki razprostirata okoli velikanskega prostora pred baziliko. Ta prostor je imenovan Rožnenski trg, kjer se ob slovesnostih zbere na tisoče romarjev. Po vrhu teh kolonad, ki se polagoma dvigajo od tal trga, je drugod, po katerem se pride do druge manjše cerkve, vrhu prve. Ta cerkev se imenuje Kripta. Je vklesana v živo skalo nad votlino in je bila postavljena še, ko je živela Bernardka. V to cerkev se pride po dolgem hodniku, kjer so ozdravljeni bolniki skozi leta pustili po stenah vse mogoče spomine na njihovo bolezen. V tej baziliki je vedno na razpolago duhovnik za spovedovanje.

Vrhu Kripte je Bazilika, cerkev z visokim koničastim stolpom, ki sega proti nebu. V tem stolpu so štirje zvonovalci, ki vsake pol ure zadonijo v zvokih poznane lurske himne.

Gospod Vučina je še podal blagoslov in maša je bila končana. Za nekaj trenutkov se je vsak še vtopil v svojo molitev, nakar smo se morali posloviti od bazilike.

(Se pride)

Tone Arko

Slovinci, Slovence, Ameriška Domovina je VAS list, depisuje vanj!

JEAN GIONO:

ŽETEV

Mameche se splazi po kolenih k Panturlu, se stisne k njemu in ga boža s svojimi velikimi, košenimi prsti:

"O, Brae, vzdihne, "jezik mi je težak!"

In tako ostaneta dolgo brez besede, popolnoma nema.

"Sinkol!" spregovori žena.

"Mama!" odvrne Panturle.

V tej tišini se je nenadoma spomnil svoje matere, ki je že zdavnaj mrtva in so jo razjedle že vrbe tam doli v dolini.

Stisnjena k Panturlu, drhti Mameche z vsemi svojimi živci kakor koza. Potem se umiri. Boža njegovo močno bedro in, pri tem izgovarja sladke besede, ki prihajajo iz njenega kot smokva sladkega srca.

"Mislim na svoje dete, na svojega malega Rolanda, ki prav tako leži tu doli pod travnimi koreninami. Tu ni pravice. Brae! Drugim ljudem ostane, kar ljubijo, in gredo za svojo srečo. Samo meni se je vse, kar mi je bilo k srcu priraslo, spreminilo v travo in vodo te zemlje in zato hočem ostati tukaj, dokler se ne bom še sama spreminila v to zemljo."

"Tudi jaz bom ostal, Mameche," pravi Panturle, "mati mi je..."

"Povedala ti bom nekaj, sinko, nekaj, kar grebe v meni kakor z lopato in zaradi česar strašno trpim. Dokler sva še tukaj... toda pozneje bo nastala divja goščava in vse bo zginito.

Poslušaj: prvi čas, ko sva se vzele, sva bila na delu v okolici Pignatella. Vedno sem ga spremljala na poti; pot je šla skozi gozd in tam so bili oglarji. Nekoč dne sva se približala kopicu, ki se je še kadilo. Vse drevesje je bilo posekano; vjele nackroge je bilo posekano; vedela sva, da človek, ki je sekal drevesa, nosi les vedno prav na to mesto. Hotela sva zvedeti, zato kaj to počne. Približala sva se mestu in tedaj sva zapazila: pod tremi drevesi je bila postavljena hišica; pravim ti 'una cosa di niente', prej nič, ti pravim, ko maj kot oreh velika. Pred njo pa je sedela žena z dvema malčkoma, ki sta se valila po tleh kot mlada psička.

Vljudno sva povprašala in žena nama je odgovorila. Ta dvojčka da nista cela družina, tretji brat je že v zemlji in zelo obziren je do lesene ograje, ki ga obkroža od vseh strani. Tudi stari ženin oče leži v tej zemlji in še majhna deklica, ki je umrla, stara komaj eno uro.

Iznad vsega, Brae, pa se je sukal v dimu kope živ človek in v njem kdo ve še koliko bodočih novih bitij.

Morda je zdaj nastala že cela vas. Pri nas pa..."

"Mameche, pojdiva pit mleko!" pravi Panturle.

In prime skodelico. Mleko se je že povsem ohladilo, kot bi zamrznilo pod lepo, debelo smetano. Prêden Mameche pije, pomoči v mleko svoj črni prst in z nohtom izvleče kozjo dlako.

"Grem domov. Kam si spravila Karolino?"

"Tja zadaj, na travo."

"Imaš še krompirja?"

"Imam."

"Glej, da ti bo vzdržal do prvih zimskih dni, kajti tedaj bom odšel v Bourettes in pogledat, če ga bom mogel še kaj dobiti v zameno za zajca. Imaš sicer vsega?"

"Vsega imam, sinko. Zdaj se morava oba čvrsto stisniti, da se bova lahko obdržala."

Panturle stopi pred vrata in pokliče kozo. Ta pride. Potem je slišati kamenje na stezi, ki se pol težo Panturlovih korakov kotali po strmini.

Zdaj je Mameche sama s sveto

Protikomunistični borci priredijo zabavo s plesom

Nekaj pogledov in pripomb za njihovo strašno tragedijo.

CLEVELAND, O. — Organizacija slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu priredi svojo letno zabavo 12. aprila t. l. v Baragovem domu na St. Clairju.

Človek živi v družbi in že s tem dejstvom, da z njim bivajo drugi, nastane vprašanje o dolžnosti do bližnjega, do okolice. Družina, ki ustvarja temelj in če se ta poruši, na čem naj sloni človeštvo — daje možu in ženi možnost organizirane skupnosti, ki ju z otroki vred veže v nadaljnjo celoto in tako ustvarjajo trdi kamen v zgradbi višjega reda.

Ljudje iste krvi, jezika, običaja, ki jih je zgodovina povezala v večjo skupnost, imajo tudi dolžnosti do nje, sicer se skupnost podre in razkroj načne posameznika in potem vso veliko družino, ki se ni zavedala življenjskih dolžnosti. Tej skupnosti pravimo narod. Gotovo je in ni nam treba dokazovati, da smo Slovenci narod. Vsak od nas čuti, da je slovenske narodnosti.

Toliko o tem, da nam malo omečja naša srca, malo poživimo našo narodno zavednost in da na tej prireditvi, vsak po svoji možnosti žrtvuje svoj prispevek, kateri je namenjen v sklad za invalidski fond. Invalidi, vdove in sirote čakajo na našo pomoč, ignorirani od tamkajšnjih oblastnikov.

Če komu niso dovolj dejanja iz prošlosti, naj si ogleda narodovo zvestost in borbenost slovenskega človeka, ko gre za njegov obstoj, saj mu zločinski komunizem odreka ravno narodnost in ga hoče stopiti v svetovno mešanico.

Izmislili so si komunizem in začeli revolucijo proti slovenskemu narodu v času, ko smo bili na milost in nemilost izročeni strahopetni savojski vojski. Prvega boja nismo začeli mi, ampak izdajalski komunisti, ki so si izmislili lažno OF in se zvezali s strahopetnimi laškimi zajci, ko nas domobrncev in četnikov še dolgo nikjer ni bilo.

Nas so poslali le požgnani domovi iz Dolenjske, Notranjske, Bele krajine!

Niso se bali žrtve! Niso omahovali pred težavami in trpljenjem, katere so jih še čakale!

V divjem ognju pravih narodnih borcev, zaupajoč svojim poveljnikom do slepe pokorščine v spoznanju, da v najtežjem trenutku naše zgodovine nikdo ni mogel pametneje ravnati kot naši voditelji, razen onih, ki so nas pozivali po radiu, naj se priključimo Titovi vojski.

V srednjem veku evropske dežele še niso bile tako goste naseljene, niti tako obdelane in preprežene s cestami kot dandanes. Pokrajine so bile divje, polne obširnih gozdov, državna oblast je bila šibka in zato ni bilo čudno, da je bilo zelo razširjeno roparstvo.

Poklicali so nas, nedolžno pobiti očetje in matere, hčere, sinovi, bratje in sestre! Pozvala nas je Krimka jama in druga kraška brezna, polna slovenskih kosti!

Privreli smo izza bodeče žice italijanskih taborišč, kamor so nas v dogovoru s savojci poslali komunistični voditelji v italijanski službi agentje!

Zbrali smo se, da zakličemo vsem in vsakomur: Dovolj je razbojstev na zemlji slovenski! Hočemo nov in pravičnejši red, ker slovenski narod hoče živeti!

Zato smo tudi mi Slovenci vzeli orožje v roke! Zgrabili smo za orožje, da branimo dom in narod proti komunističnim laškim zaveznikom.

Zaupajoč samim sebi, dobro smo vedeli, da je v skrajnem slučaju le mrzlo jeklo v trdnih slovenskih rokah, v rokah slovenske narodne vojske dovolj močan porok, da bo naš svobodni dom ostal naroden — slovenski. Da bo v tem domu živela poštna slovenska družina po narodnih običajih pradedov in veri očetov. Da bo na kmečkem domu, ki je steber našega naroda, ostal slovenski kmet ponosen gospodar in ne suženj — kolhoznik. Da bo slovenski kmet svoj gospodar na svoji zemlji in da bo s pesmijo stopal za plugom! Zakaj? Ker orje svojo lastno zemljo! Da bo slovenski delavec, ki je ponos našega slovenskega naroda, v skrajnem slučaju z orožjem iztrebil lažno OF. Naša disciplina je bila porok, da bo v tem svetem boju zmaga samo naša.

Niso se bali žrtve! Niso omahovali pred težavami in trpljenjem, katere so jih še čakale!

V divjem ognju pravih narodnih borcev, zaupajoč svojim poveljnikom do slepe pokorščine v spoznanju, da v najtežjem trenutku naše zgodovine nikdo ni mogel pametneje ravnati kot naši voditelji, razen onih, ki so nas pozivali po radiu, naj se priključimo Titovi vojski.

V srednjem veku evropske dežele še niso bile tako goste naseljene, niti tako obdelane in preprežene s cestami kot dandanes. Pokrajine so bile divje, polne obširnih gozdov, državna oblast je bila šibka in zato ni bilo čudno, da je bilo zelo razširjeno roparstvo.

Roparske tolpe so se skrivale po gozdovih in napadale ljudi, ki so potovali po cestah.

Naša slovenska zemlja je v zadnjih par desetletjih bila v istem stanju, kot so bile evropske dežele pred nekaj stoletji.

Naši gozdovi so bili polni roparjev-komunistov, ki so v znamenju srpa in kladiva rušili slovenske vasi, mučili in morili slovenske može, žene in otroke, pokradli ljudem živino in živež, da so nekateri ostali brez vsega.

V času sile in stiske so že pred stoletji vstajali slovenski vitezi, ki so branili slovenski narod pred napadalci.

Čas je pokazal, da plemstvo srca med slovenskim narodom ni umrlo. Proti rdeči pošasti, katera je zarila svoje kremplje skoro v vse kontinente sveta, so iz krvi, ki je obilna slovensko zemljo, vstali novi slovenski vitezi: SLOVENSKA NARODNA VOJSKA. Vi slovenski vojaki! Vas je doletela čast, da bi rešili s peterokrako sovjetsko zvezdo oskrunjeno slovensko belo-modro-rdečo zastavo in jo dvignili očiščeno in neomadeževano na svoje bojne prapore!

Nihče vam ne bi mogel jemati viteškega naslova, saj bi imeli vse pogoje, ki so bili potrebni za viteza v srednjem veku. Niso se borili na močno utrjenih gradovih ali izza obzidja cerkva, marveč na odprtem terenu in ne iz zased.

Naš narod hoče živeti svobodno življenje v družbi še ostalih evropskih narodov. Tega se zavedamo in vsakomur odločno povemo, da:

Dokler ne bodo pozidani naši požgnani domovi, dokler ne bodo zvrnane gomile na slovenskih grobiščih, dokler bodo med žuljevimi dlanmi slovenskih mater tekla solze na grobove, v kolikor jih je doseženih in vidnih po nedolžnem poklanjih sinov in hčera, dokler bo slovenska deca zaman klicala očeta in mater, ki so ju pobili rdeči krvniki, dotlej naš narod ne bo priznal komunističnega razbojnika in izdajalca za brata!

Se v strašnih časih, ko so divji Turki ropali in morili po naših krajih, ujetnikov niso pobili. Vse ujetnike so odvajali v sužnost. Te ujetnike so si dali za drag denar tudi odkupiti. Komunizem v 20. stoletju je strašnejši od divjih Turkov! Večino slovenske

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

Telephone: 946-8436

vojske, ki mu je po prevari oz. izdajstvu padla v roke, so pobili in tudi še žive pometali v jame.

V Jugoslaviji so zmigale ruske divizije; še celo so Rusi čakali na partizanske voditelje, katerim so potem izročili oblast v roke.

Vse naše vojaštvo se je umikalo le pred Rusi, nikakor pa ne pred domačimi partizani, česar smo pri odstopanju bili v bojih z njimi.

Da naša narodna vojska ni podlegla nad premočjo sovražnika, marveč je bila izdana na konferencah v Jalti in Potsdamu. Tega ne smejo pozabiti naše mlajše generacije.

Nesmiselno je po tolikih letih napadati tega ali drugega za delno odgovornost, kar vse skupaj ne more prinesiti nobenegaboljšanja. In ne samo to, napadajo še indirektno ljudje v zavedah se izpred vojnih časov in katere zadeve so bile že takrat z obstojem zakonom urejene.

Ko se je del članstva oddvojil od svoje matične organizacije SPKB, so doma vidno pokazali zadovoljstvo ter razglasili, da je organizacija razpadla. V resnici ni bistvene razlike, marveč je celotna organizacija v ekonomskem smislu kar dobro ojačana.

Sedaj imamo vsako leto kar dvojne prireditve, saj jih ljudje radi obiskujejo; od sedaj naprej bomo kar obiskovali eno in drugo prireditev. Logično je, da bo uspeh pomoči potrebnih večji, ker bodo pošiljali na dve strani; vsak svojim pomoči potrebnim.

Predsednica Izseljeniške matice v Ljubljani navaja v svojem letnem poročilu med drugim tudi sledeče: Znano je, da se je del politične emigracije oddvojil od svoje organizacije. Dalje dokazuje, da se ta del, ki se je oddvojil, "pasivizira" do jugoslovanskega komunizma. Mi tega ne verjamemo!

Vsi zavedni Slovenci in prijatelji ste vljudno vabljeni na ta družabni večer. Žrtvujmo v sklad za naše invalide, vdove in sirote, ki so prezirani od svojih oblastnikov. To bomo dosegli s tem, da obiščemo prireditev, ki je za ta cilj namenjena z večerjo vred samo 2 dolarja.

Igral bo nam dobro poznani orkester "Sonet" vse melodije po želji plesalcev.

Kot zadnje ne pozabimo: Naša narodna vojska je pokopana, a nam, ki smo ostali, je sveta dolžnost dokazovati, da je slovenska narodna vojska IMELA PRAVO!

Valentin Potočnik

Mao je preselil že 25 milijonov inteligentov

HONG KONG. — Ker se ravno sedaj vrši v Peipingu kongres Kitajske komunistične stranke, so časnikarji začeli vrtati po raznih kotih, kje bi odkrili zanimive podatke. Zato so tudi sprožili vprašanje, koliko šolanih kitajskih delovnih ljudi je moralo zadnji dve leti zapustiti službe v mestih in iti na deželo, da jih režim prevzgoji za prave komuniste.

Točnega števila jim ni mogel nihče povedati, cenijo pa, da jih je moralo odromati na deželo okoli 25 milijonov. Posledice niso izostale. V mestih primanjkuje usposobljenih strokovnjakov povsod, v javni upravi, v šolskih zavodih, znanstvenih institutih, v bolnicah, na univerzah, v laboratorijih in predavalnicah itd.

Nesrečnih 25 milijonov pregnancev iz mest se ne počuti dobro ne deželi. Dasiravno tam primanjkuje delavcev, n o v njih pršilekov domačini ne marajo. Vedo namreč, da jih kmetsko delo ne veseli, zato pa odjedajo domačim delavcem že itak pčilo odmerjeno prehrano.

Javna uprava nima nobenih

uradnih podatkov, koliko mestnega prebivalstva je moralo iti na deželo, so pa v arhivu obširna poročila, kako je radi tega preseljevanja prišlo do trenj in demonstracij, ki so tuptam prešle v pravo lokalno državljansko vojno.

Prva atomska elektrarna v Indiji v obratu

BOMBAY, Ind. — Pretekli teden je prva atomska elektrarna poslala energijo v državno električno mrežo za poskušnjo, predno bo začela obratovati. Tarapur atomska elektrarna stoji kakih 60 milj od tod. Zgradila jo je General Electric Company s posojilom 80 milijonov dolarjev.

Moški dobijo delo

Priložnosti v tovarni

najhitrejši rastoče družbe v letalski industriji. Na razpolago so sledeča mesta zaradi naše nagle širitve:

Jig Builder
Plastic Tool Maker
Press Brake Operator
Paint Spray Trainees
Custodian

Prva in druga zmena, ugodno tovariško ozračje pri delu in nadpovprečne obrobne koristi. Mora znati govoriti angleško. Kličite ali se javite osebno na:

AMERICAN AVIATION CORP.

318 Bishop Road
449-2200

Ženske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko, da bi delala družbo bolni ženi srednje starosti in ji skuhalo kosilo, v Collinwoodu 3 dni, 4 ure na dan. Kličite LI 1-5705 med 6. in 8. uro zvečer. (72)

Kuharica dobi delo

Iščemo izkušeno kuharico za delni čas, v četrtek, petek in soboto od 5. do 10. zvečer. Kličite med 3. in 4. uro pop. za sestanek 731-9689.

MIHELICH'S HOME TOWN RESTAURANT
830 Babbitt Rd. (75)

Female Help Wanted

ASSISTANT BILLER

to assist in billing, some inventory and general office work.
700 E. 73 St. 881-1515 (71)

Gafeteria help wanted

BOWMAN PRODUCTS

850 E. 72nd St.

Apply

HOUGH FOODS INC.

Interviewing hours:

9 to 11 A.M. or 2 to 3 P.M. (70)

GENERAL OFFICE

Experienced in accounts receivable; must be able to write letters, check credit.

700 E. 73 St. 881-1515 (71)

MALI OGLASI

V najem

3-sobno neopremljeno stanovanje, kopalnica, furnez. Vprašajte za ključ na 1193 E. 60 St. ali kličite HI 2-2009 po 7. uri zvečer. (73)

POTREBUJEMO HISE

za prodajo

KINKOPF REALTY

531-6346 (73)

Slovenka išče

tri sobe s kopalnico, najrajši spodaj, za eno osebo, v okolici Grovewood Ave. Kličite 432-1938. —(4,9,11 apr)

TUDI NA DR. C. BARNADRA SO SE SPOMNILI — Na pustnem karnevalu v Viarregio v Italiji so se spomnili v pustnem sprevodu tudi na južnoafriškega presajevalca človeških src dr. Christiana Barnarda.

KAREL MAUSER:

ROTIJA

"Najboljše bi še bilo, ko bi odšel s Prtovčca. Kakšen hudič me je zmotil, da sem se vrnil?"

"Si mislil, da ti bo Rotija kar padla v naročje", se mu je zarežal glas iz kota.

"Nisem mislil tega, toda, da me bo pa tako sprejela, se pa nisem nadejal", je Tine skoraj na glas zavrnil hihitajočo se porogljivost.

"Kar si nekoč iskal, to si zdaj našel."

Tine se je vdal in legel na posteljo. Ni mogel več misliti. Poheljen strop je bil lep kakor baldahin za procesijo, toda prazen. Kakor v zaporu, mu je ušla misel nazaj in bilo ga je sram vse zapravljenosti preteklosti, ko je trošil svoje moči in bil podoben otroku, ki ne loči krajcarja od zlatnika.

"Nemara se še vse sprevrže", se je tolažil. Ko bo otrok shodil, bo morda tudi Rotija boljše volje. Za večno gotovo ne bo taka. Spoznati mora, da je za otroka boljše, da ima očeta, kakor pa da ga bo vsak porival v kot. Na kmetih so nezakonski otroci večji reveži kakor beraški.

Večer je našel Tineta še kar na postelji. Bogue do kdaj bi še spal, da ga ni prišla klicati Tine-

točeva dekla. Pri Tinetovcu so ga čakali z večerjo.

Za Vse svete je naletaval sneg, toda veter se je obrnil in začelo je deževati. Ilovната pota so postala spolzka, po kolovozih so stale luže in ljudem se ni prav nikamor ljubilo.

Nekatere ženske so že zagnale kolovrate.

"Kolovrati brenče, ni daleč do zime", je Tinetovec nagovoril Tineta, ki je porinil voz pod skedenj. "Kako kaniš? Boš ostal pri nas, ali greš spet v tovarno? Skovinceva Marjeta mi je vedela povedati, da se misliš posloviti."

Tinetovcu bi bilo žal za Tinetom. Takega hlapca ne najdeš zlepa, pa še tesariti zna.

"Ostati mislim", je izgovoril Tine. "Na pomlad bom pa videl, kako bo bolj kazalo, tudi v mestu ni za vse."

"Prav, Tine. Vesel sem, da boš ostal. Kar bal sem se, da nas boš zapustil. Če ti je prav, bi te poslal čez zimo v Jelovco. Precej posekanega lesa imam, ki ga bo treba speljati v Skofjo Loko, ti se razumeš na les. Lanskega voznika mi je Kožar prevzel, ker se je Jernej priženil na Jamnik in ne bo dosti z njim."

Seveda, če ti je prav. Ne silim te pa ne. Rad bi pa videl."

Tinetu je bila ponudba, ko ga ne bo tolikokrat videla. Sveti Miklavž je prinesel darilo, za katerega je Tine vsak dan prosil. Sneg. Tako je kosmatal, da je Prtovč kar zginitel v metežu. Snežilo je na polomljenih veje, na strehe, na drevje in na pomrznjena tla.

Rotijina kajža je utonila v snegu. Tinetova bajta je pa samevala. Tine je odšel na Kallišnik.

PRETRGANA VERIGA

Rotija se je oddahnila. Dela ni bilo. Tine je narekdo prišel v vas in Jurček je rasel. Januar se je bližal koncu. Večeri so bili tako tihi, da je bilo slišati vranje krakanje kakor kričanje hripavega pojanca.

Na Prtovču so brneli kolovrati, dolge v noč so gorele petrolejke in blesta svetloba je dežila skozi majhna okna na sneg.

Jurček se je že skušal postavljati na noge. Ob Rotijini roki je že kar malo stopical. Ponačar pa se je sam plazil po hiši, obredel vse kote; sedel pod mizo, lučil omet in ga jedel, se igral z mačko in iz vsch lukenj vlekel stvari, na katere je bila Rotija že zdavnaj pozabila.

Skovince je vsak dan prihajala v kajžo. Brez otroka se ji je zdelo življenje dolgočasno. Saj se je skušala ukvarjati tudi s kolovratom, pa se je sredi dela spomnila na Jurčka in ni mogla drugače, da je vstala in odbencala k Rotiji.

"Tako sem se navadila na tega bučmana, da ne morem strpeti brez njega", je potožila. "Ne

bodi huda."

Rotiji je bilo všeč, se je lahko včasih vsaj k delu spravila. Kakor brž je bil namreč Jurček sam, je koj kakšno nakrenil. Zadnjič mu je ravno še pravi čas vzela žebelj, ki ga je bil paglavac izpulil iz zidu. Ga je že tiščal v usta.

"Verjameš, da postaja Tinetu podoben", je večkrat namignila Skovinceva Marjeta in tudi Marjeta je to že opazila in povedala Rotiji. Rotiji je bilo na moč hudo. Vse skozi je bila prepričana, da se je otrok zagnal samo po njej, zdaj pa sama vidi, da je pol Tineta pol nje.

Toda ljubezen do otroka se ji zavoljo tega ni zmanjšala.

"Saj takrat sem Tineta imela rada", se je mirila. "Obeh kri se pretaka v otroku."

Zdaj, ko je bil Tine v Jelovci, je večkrat mislila nanj. Ne z jezo, temveč z nekim usmiljenjem in odpuščanjem. Kadarkoli se je ozrla v Jurčka, se ji je zdelo, da jo gleda Tine z začudenimi očmi, v katerih se iskrijo solze.

"Kar iz naročja sem mu izpulila otroka", ji je bilo hudo, kadarkoli se je spomnila na svojo ihto.

"Lahko bi lepše napravila", se je kregala. "Saj mu ni nič hotel. Sa piškot mu je dal."

Za ložične praznike je prišel Tine na Prtovč. Se resneji se je bil kakor sicer in Rotiji se je zdelo, da so mu pri ušesih lasje rahlo posiveli. K Skovincu je prišel voščiti praznike, ko je bila ravno z Jurčkom tam. Nerodno mu je bilo, vendar ni mogel drugače, da je še njej voščil. Segel ji je v roko in mimogrede pobozal Jurčka, ki se mu je smejala.

"Kako je že zrasel", ni vedel kaj reči. Rotija ni nič odgovorila, vendar se ni mogla zma-

gati, da bi prikrla rdečico, ki ji je planila v obraz.

"Usedi se in kaj povej", je silil Skovinec v Tineta, ter ukazal Marjeti, naj prinese nekaj potice. "Kako je kaj z lesom, imaš dosti vožnje?"

Tine je bil kratek. Kar gorelo mu je pod nogami. Rotija je brez besede sedela pri peči in zadrževala otroka, ki ji je silil iz narečja.

"Tako je. Sneg nagaša. Zerinov Tomaž si je zvil nogo. Sani mu je zaneslo in srečo je imel, da mu je ni zlomilo."

Tine je z očmi ošvrknil Rotijo, prigriznil potico in zvrnil kozareček slivovke, ki jo je Skovinec prinesel.

"Popoldne se bom že še kaj oglasila", je nenadoma vstala Rotija in krenila skozi vrata.

Tine je buljil za njo, potlej pa hripavo rekel:

"Zavoljo mene ji ni bilo treba hoditi. Saj sem tako mislil, kaj oditi."

Skovincu se je fant zasmilil. Da ima Rotijo rad, še malo ni dvomil. Že z očmi veliko pokaže. "Pobotajta se", je rekel čez čas. "Otroku bo težko brez očeta. Pogrešil si takrat, ko si bil tak, toda zdaj tudi Rotija ne dela prav. Prav je, ko bi se vzela, preden bi otrok prišel k pameti."

"Tako sem sam mislil", se je nekaj omehčalo v Tinetu. "Saj ne vem, da sem mogel včasih biti tak. Zdaj ko mi je žal, se pa Rotija kuja. Je pač križ."

"Otrok ti je pa močno podoben", je Skovinec bežal naprej. Naj v fantu ostane volja, saj se bo Rotija nekoč tudi omehčala. Ni, da bi se morda spet zavrgel.

"Mi je, pa kaj pomaga. Se v naročje ga ne smem vzeti."

"To je zato, ker si se ga otepal", je usekal Skovinec. "Rotija mi je povedala, da si jo gonil h konjederki. Sram te bodi. Bog te je s prave strani dregnil."

Tine je zardel in ni vedel kaj odgovoriti.

"Toda vse se še lahko popravi. Kakor se mi zdi, Rotija veliko

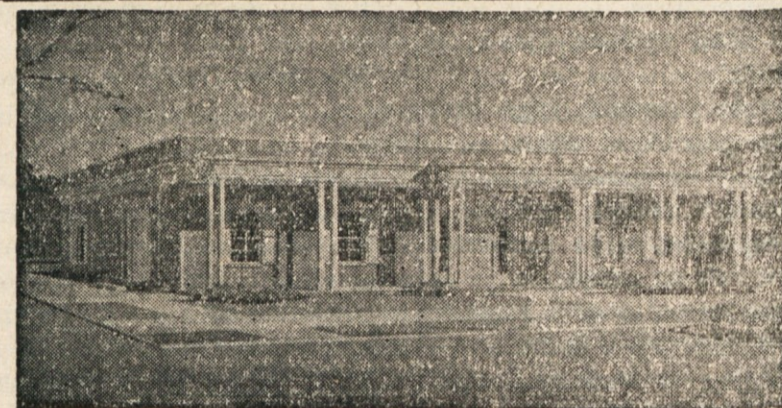
premišlja. Kar nič ni prave volje. Preveč ne tišči vanjo. Čas vse prinese. Pa pameten bodi, kakor si zdaj. Si slišal?"

Tine je prikimal in še Marjeti se je fant zasmilil, kakor ga včasih ni mogla. Saj zdaj je ves drug.

"Trdo pokoro dela", je rekla Marjeta, ko je Tine krenil proti bajti.

"Trdo", je pritrdil Skovinec. "Toda Rotija bi lahko tudi že malo odnehala. Ne vem, kaj misli. Pa naj bi Jerneja vzela, saj je dosti ministriral okoli nje."

Marjeti je postalo nerodno in pri priči jo je podedila iz hiše. Skovinec žensk kar ne razume. Nič ne pomislijo, kaj jim je v korist in kaj v škodo.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd.

KEnmore 1-6300

1053 East 62nd Street

HEnderson 1-2088

Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KEnmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Transportation SUPERVISOR

EXPERIENCED, NIGHTS

PERMANENT — GOOD STARTING SALARY.

FRANKLIN PARK AREA — FRINGE BENEFITS

671-2500

(70)

OPTICAL LABS OPENINGS EXPERIENCE NEEDED

Our new lab is really humming. Business is still growing and growing. We have need for experienced lab workers to step into some real opportunity positions at the busiest production lab you can find. ... Are you ready for the challenge.

SURFACE ROOM BENCH HANDS

Employee benefits and good working conditions. Qualified applicants interviewed in Cleveland at our expense. Moving allowance provided.

Please Send Resume In Confidence To:
Mr. Josserand, Or Call (216) 271-4011

Cole National Laboratories

18903 S. Miles Blvd.

Warrensville Heights, Ohio

— An Equal Opportunity Employer —

(70)

ORDER PICKERS

2 MEN NEEDED — NIGHT SHIFT — GROCERY

EXPERIENCE HELPFUL — UNION SCALE —

OWN TRANSPORTATION NEEDED.

FRANKLIN PARK LOCATION

ASK FOR MR. A. PETYO

CALL 671-2500

(70)

FORK LIFT OPERATOR

DAY SHIFT — GROCERY WAREHOUSE. —

UNION SCALE — OWN TRANSPORTATION

NEEDED — FRANKLIN PARK LOCATION

CALL 671-2500

ASK FOR MR. A. PETYO

(70)

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — To live in and take care of 2 Motherless children. \$20 week. Private home. PH. 775-2359 Wk. days after 6 p.m. (70)

CHILD CARE

in my home. 7 AM 'o 5 PM. 5 days Mon. thru Fri. \$40 every 2 wks. Ph. 281-1285 (70)

MATURE WOMAN for Child Care. 6 days a wk. 7 AM to 4 PM. Lite cooking. Ph. 226-5773 (70)

REAL ESTATE FOR SALE

BELLWOOD — Brick raised ranch 3 bdrm. tile bath and shower. Full bsmt. Nr. everything. \$24 000. By appt. Ph. 547-7549 (70)

BRICK BUILDING

5½ rms. 3 bdrm. 2 car gar. Cor. loc. to everything. Vic. Devon & Ashland. \$40,000 or best offer. 338-5315 (70)

MALE HELP

We Offer Excellent Immediate Opportunities For

1) Supervisor — Quality Control

College degree with minimum 5 years quality control experience. Must be capable of developing complete quality control program.

2) Plant & Equipment Engineers — Project

Engineering degree and 3 to 5 years experience or 10 years experience with technical training beyond high school. Must be capable of handling project assignments relating to welding, air conditioning, hydraulic and electricity.

3) Product Development Engineers

Engineering degree and 3 to 5 years experience or 10 years experience in water heater field. Must be capable of planning necessary work, coordinating results to get design change. Must also be capable of work with field service and approval agencies.

4) Design Draftsmen

Must demonstrate proficiency in product drawing involving layout, 3 dimensional projection techniques and ability to apply mathematical formula in drafting problems.

5) Two Production Foremen

Press room or metal fabrication and welding experience necessary. Excellent benefits, salaries commensurate with qualifications and experience. Call collect 815-933-8241 for confidential interview or send resume to James Chaney, Personnel Dept.

A. O. SMITH CORP.

P. O. BOX 28, KANKAKEE ILL. 60901

— An Equal Opportunity Employer —

Saturday Interviews Available (71)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

CARRY OUT RESTAURANT BY OWNER — Good suburban loc. Well est. Moving out of state. \$8,000 or best offer. 832-9525 or 833-8776 (72)

TAVERN and 4 lane bowling alley. Semi-automatic. \$10,000. Rental \$225 mo. By OWNER. 3935 N. Kedzie Ph. IN 3-9636 (70)

STEAK HOUSE—Newly remodeled. Good location. Will sell or take partner. Ph. 334-9446 (70)

GROCERY — Est. in Lombard, Ill. Will sell cheap. Owner has other business; good location, good business. Ph. 288-9549 (70)

USED CAR LOT needs capital for stock. Secured loan paying 10%. Daily-Weekly returns. No partners. Bank handles all deals. Lot located in western suburbs on major 4-lane hiwy. \$5,000 to \$10,000 needed... Ph. 834-5588 (70)

VEČER V DEČVAH

priredi

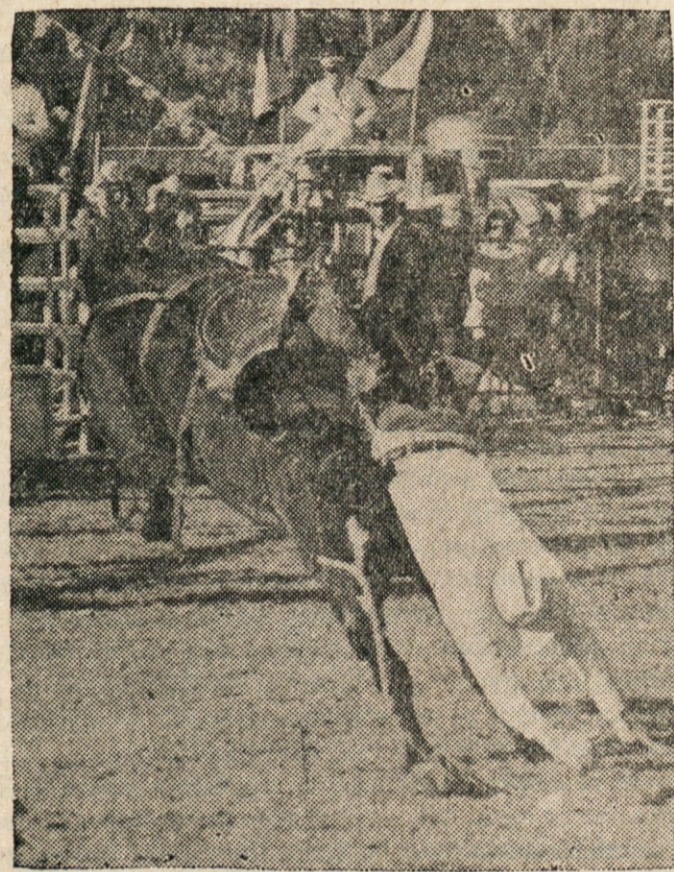
KRES v soboto, 26. aprila

ob 7:30 v SND na

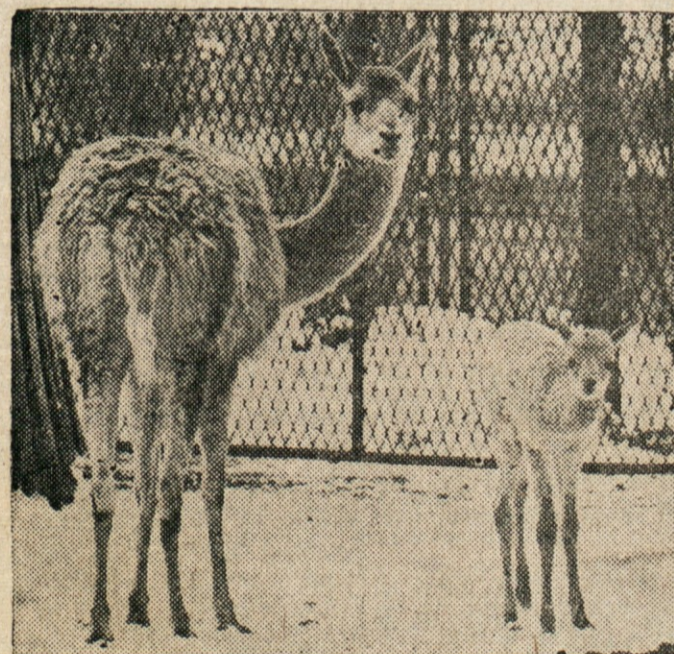
St. Clair Ave.

JUTRANJA TISINA — Ribič stoji v vodi ob Weedon otoku v Floridi, ko vzhaja sonce, in čaka na ribico, da bo ugriznila v njegov trnek.

PO NAIKRAJŠI POTI — Konj se je znebil jezdeca pri rodeo nastopih v St. Petersburgu na kaj kratek način.

SNEG JU NE MOTI — Vikuna in njen mladič v živalskem vrtu se ne vznemirjata zaradi svežega snega, ki ju je po zdravil zjutraj. Sta ga vajeni iz njune domovine v Andskih gorah.